

I. Petr. I. v. 24. *Omnis caro est gramen.*
 Ambrosius lib. 4. de Virg. *Via fidelibus Christus est.*
 Augustinus l. I. de Trin. cap. II. *Extat authoritas divinarum Scripturarum, unde mens nostra deviare non debet, nec relicto solidamento divini eloqui per suspicionum suarum abrupta precipitari, ubi nec sensus corporis regit, nec perspicua ratio veritatis elucet.* Methaph. allegor.

Herodotus l. 4. *scribit a Persico exercitu epota fuisse Aunina; & compedes injectos Hellesponto.*

It clamor caelo. Virg. l. 5. *Aeneid.*

Idem Eclog. I. *Formosam resonare docet Amaryllida sylvam,* Metaph. rebus inanimatis actum tribuens.

Eclog. 3. *Vix ossibus haerent.* Extenuatio hyperbolica.

Ibid. *Ferat & rubus asper amomum,* hyperbolica optatio bonorum.

Eclog. 4. *Incultisque rubens pendebit sentibus uva.* Nec enim per naturam id fieri potest.

Eclog. 6. *Tam vero innumerum Faunosque ferasque videres Ludere: tum rigidus motare cacumina quercus.*

Vino vendibili non opus est suspensa hedera. *Erasm. in Adag.*

CAPUT X.

I. SYNECDOCHE

est, cum pars ponitur pro toto, vel totum pro parte, ut: *Mænia pro urbe Giessa. Lanus, pro parte Lani. Danubius pro parte Danubii.*

(*Definitum est Synecdoche, quæ vox comprehensionem significat sive animi conceptionem & intellectionem, quia comprehensione sive appellatione partis intelligitur totum, vel appellatione totius pars comprehenditur sive intelligitur.* Troporum ultima est Synecdoche naturæ ordine, quia ex distributione Logica oritur. *Versatur enim in totius & partium commutatione, hoc est, nomen totius ponit pro nomine partis, aut contra nomen partis, pro nomine totius. Ubi iterum non vocabula nuda intellige, sed res ipsas vocabulis significatas. Genus definitionis reticetur; subintelligitur autem Tro-
 pus:*

si: forma de
 2. 100.)

2. Est qu
 (Distributio h
 ces. Proprieta
 simpliciter par
 sis, ideoque natu
 parte constituitur.
 rius. Quid totum

(3. Synecdoc
 toto, ut: Anim

(Sic Ezech. 18.
 homo, qui peccat
 vero est totum. C
 tamen intelligitur

(4. Synecdo
 vel integralis
 speciei.

(Quæ distribui
 quam genus, sit
 Synecdoche utiq
 bri una speciei
 rum aliter ex L
 brum, integrum
 que affectiones p
 in Rhetorica hec
 latum totius
 rius ruyetis ar
 totum sit, sed q
 modere distribu

(5. Synecdo
 essentialis p
 pro nomine.

(1.
 est, cum me

pus: forma desumpta est a rebus subiectis, nimirum parte & toto.)

2. Estque vel partis vel totius.

(Distributio hac est ex effectis generis nimirum in suas species. Proponitur autem Synecdoche, ordine naturali, quia simpliciter pars pro toto, & constituit totum, & sic totius causa, ideoque natura prior. Totum vero compositum est, & ex parte constituitur, & sic effectum est, ideoque natura posterius. Quid totum, quid pars sit, discite ex Logicis.)

3. Synecdoche Partis est, cum pars ponitur pro toto, ut: Anima, pro homine.

(Sic Ezech. 18. v. 4. Anima, que peccat, morietur, i. e. homo, qui peccat, morietur. Hic anima est pars. Homo vero est totum. Cum ergo anima, ceu pars hominis ponitur, & tamen intelligitur homo, ceu totum, Synecdoche partis fuerit.)

4. Synecdoche partis est vel partis essentialis, vel integralis sive membri, vel universalis sive speciei.

(Quae distributio iterum est ex effectis: Cum enim pars tanquam genus, sit vel pars essentialis, vel membrum vel species: Synecdoche utique partis itidem aut partis essentialis, membri aut speciei fuerit. Quid membrum, quid species sit, iterum discite ex Dialect. Ubi semel nota, partem, totum membrum, integrum, speciem, genus definire & distribuere, ejusque affectiones proprius exponere, esse Logica proprium, ideoque in Rhetorica heterogeneum: per definitionem autem & distributionem totius & partium precepta sua explanare, esse alterius cujusvis artificis. Sic Rhetor non docet, quid pars, quid totum sit, sed quid Synecdoche partis, quid totius sit, quomodoque distribuatur, ostendit.)

5. Synecdoche partis essentialis est, cum pars essentialis ponitur pro toto essentiali, ut: Anima pro homine.

I. SYNECDOCHE MEMBRI
est, cum membrum ponitur pro integro, ut: Te-
D etum

Etum, sive parietes, pro domo; Mucro, pro gladio; puppis sive proa, pro navi.

(Definitionis resolutio Logica coincidit cum definit. generali Synecdoches. Tectum & parietes sunt membra. Domus est integrum. Mucro est pars, gladius totum. Puppis proprie est posterior pars navis, proa anterior, carina ipse venter, navis vero est integrum: quando ergo vel tectum, vel parietes (membra) ponuntur pro domo (integrò) vel puppis, vel proa, vel carina, (membra) ponuntur pro navi (integrò) Synecdoche membri fuerit.)

Nota tamen hic monitum Quintiliani l. 8. c. 6. proa ut mucronem pro gladio, & tectum pro domo recipiet: ita non puppium pro navi, nec abietem pro tabellis.

Exempla promiscua alia.

Genes. 6. v. 12. *Corruperat omnis caro viam suam. Caro pro toto homine.*

Genes. 17. v. 14. *Anima illa excindetur e populis suis.*

Genes. 36. v. 6. *Tulit Esau omnem animam domus suae & cuncta, quae habere poterat in terra Chanaan, & abiit in aliam regionem.*

Genes. 37. v. 22. *Dicebat Ruben: Non interficiamus animam ejus (Josephi.)*

Psal. 6. v. 5. *Eripe animam meam. Item v. 2. Conturbata sunt ossa mea.*

Psal. 121. v. 8. *Dominus custodiat exitum tuum & introitum tuum, id est, totam vitam seu totius vitae consilia & actiones.*

Psal. 146. v. 1. *Laudet anima mea Dominum. Anima pro toto homine.*

Esa. 40. v. 6. *Omnis Caro fœnum, id est, omnis homo.*

Joh. 1. v. 14. *Sermo ille caro factus est. Caro pro toto homine.*

Act. 3. v. 23. *Omnis anima, quae non auscultaverit Prophetam illum (Christum,) disperdetur e populo.*

Rom. 3. v. 20. *Non justificabitur ex operibus omnis caro.*

Rom. 13. v. 1. *Omnis anima sit subjecta protestatibus.*

1 Joh. 4. v. 2. *Omnis Spiritus, qui confitetur Jesum Christum in carne venisse, est ex Deo, id est, assumpsisse humanam naturam.*

Virgil.

Virgil. (Aeneid.)
Puppis
lescentum.

Aeneid. 2.
mine Graec.

Ibid. Affat
tatum.

Eclog. 1. Et
tum pro mar.

esse Synecdoche.

Ovid. (Lib. 5.)
rea

Inque suo
Terent. Anac.

put, id est, homo
falsi, ut cum di-

dere & deinde

Cic. 1. Caeli
tem, sicut alia

est, oculati &

/ SYN

est, cum spe

pro quovis

Argo navis,

qui doctus factus

sua perfectus.

(Subintelligit)

Synecdoche quae

partem interi-

ro ponitur in

ciè Synecdo-

Helenam, an

vero pro quovis
hujus speciei.

Virgil. (Æneid. 1.) *Haud aliter puppesque tuæ, pubesq; tuorum. Puppæ, id est, naves. Pubes, id est, multitudo adolescentium.*

Æneid. 2. — *animaque litandum Argolica, id est, homine Græco.*

Ibid. *Affatî corpus, hominem pene anima & vita destitutum.*

Eclog. 1. *Et freta destituent nudos in littore pisces. Fretum pro mari. Proprie enim est angustum mare. Potest etiam esse Synecdoch. speciei.*

Ovid. (Lib. 5. Fast.) *Magna fuit quondam capitis reverentia canî,*

Inque suo pretio ruga senilis erat, id est, hominis senis.

Terent. Andr. Act. 2. Scen. 2. *Ridiculum vel lepidum caput, id est, homo. Sic capita pro personis usurpant Juris consulti, ut cum dicunt: Tributum in capita impetrare. Succedere & dividere in capita.*

Cic. 1. Catilin. *Multorum te oculi & aures non sentientem, sicut adhuc fecerunt. speculabuntur atque custodient, id est, oculati & auriti homines, &c.*

CAPUT XI.

/ SYNECDOCHE SPECIEI

est, cum species ponitur pro genere, ut: *Parricida, pro quovis homicida. Paris, pro quovis adultero. Argo navis, pro qualibet navi. Meccenas, pro eo, qui doctis favet. Roscius pro quovis, qui in arte sua perfectus. Tempe, pro locis amœnis.*

(Subintellige in definitione genus proximum, quod est *Synecdoche partis*. *Parricida* significat proprie cum, qui patrem interfecit, & sic est species homicidæ. Quando vero ponitur in genere pro quovis homicida, fit per hanc speciei Synecdoch. *Paris* nomen proprium est, rapuit autem Helenam, unde adulter: & sic species adulteri est, quum vero pro quovis adultero ponitur, fit similiter Synecdoche hujus speciei. *Argo* navis fuit, qua vehebantur Græci cum